

РЕШЕНИЕ

№ 854

гр. Пловдив, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно
наказателно дело № 20225330201129 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш серия К, № № **4041886**, издаден от
ОДМВР- ПЛОВДИВ, с който на **ИВ. СП. Й.** е наложена глоба в размер на
400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят в хода на цялото административно наказателно
производство (при двете разглеждания на делото пред Районен съд и пред
Административен съд-Пловдив), **включително и в откритото заседание**
пред настоящия състав, излага конкретни съображения за
незаконосъобразност на ЕФ и моли за неговата отмяна. Сочи, че:

-мястото на извършване на нарушението не било установено, доколкото
административен адрес „Шишманско шосе“ не съществувал;

-заснемането било извършено **извън населено място**, където общото
ограничение на скоростта **било 90 км/час**, ерго извършеното било
несъставомерно като административно нарушение;

-не бил посочен реда и срока за обжалване на ЕФ;

-ЕФ страдал от **съществена липса на реквизити**- не били посочени

актосъставител и неговата длъжност, както и фактически признаци на допуснатото нарушение;

-в ЕФ не било индивидуализирано техническото средство, с което било заснето нарушението;

-неправилно била ангажирана отговорността именно на жалбоподателя за заснетото нарушение с МПС, собственост на ЮЛ;

-ЕФ незаконосъобразно било издаден след заснемане с мобилно АТСС, а не със стационарно, съобразно задължителните указания на ТР 1/2014 на ВАС;

-по делото не били представени доказателства за наличен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта;

-липсвала снимка на разположение на АТСС по смисъла на чл. 10, ал.3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г.;

-представения по делото Протокол по чл. 10 от Наредбата не отговарял на изискванията за реквизити, доколкото в него липсвала посочена дата на съставяне;

-било налице разминаване между начина на означаване на АТСС в ЕФ и в протокола по чл. 10;

-назначената по делото съдебно техническа експертиза била необоснована, като същата не установявала по несъмнен начин мястото на заснемане на нарушението;

-нарушено било правото на защита на наказания субект, доколкото статичното изображение с посочени географски координати не било връчено заедно с ЕФ;

-обстоятелството дали посочените географски координати са в рамките на населено място или извън него, следвало да се установи не въз основа на изготвената съдебно техническа експертиза, а въз основа на писма от Община Раковски;

-накърнено било правото на защита на наказания субект, доколкото наказващият орган не се явявал, не проявявал процесуална инициатива, а доказателствата в полза на обвинителната теза били събрани по служебна инициатива на съда;

-съществували задължителни указания на Върховен съд, които забранявали на съдилищата сами да събират доказателства за доказване на обвинителната теза.

С приложените писмени становища по делото въззиваемата страна излага съображения за неоснователност на жалбата и законосъобразност на ЕФ. **Моли за потвърждаване на ЕФ и присъждане на разноски.**

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че видно от представения списък с намерени фишове, за процесния е отбелязана дата на връчване **05.07.2021г.** (но без да е налична разписка за това). Жалбата е входирана на **09.07.2021г.,** поради което се явява спазен преклузивния 14-дневен срок по чл. 189, ал. 14 ЗДвП.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна,** по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

Електронният фиш е издаден за това, че на 14.07.2020 г., в 10:35 часа, в гр. Раковски, **ул. Шишманско шосе до № 9,** при налично общо ограничение на скоростта за населено място от **50 km/h** и отчетен толеранс на измерената скорост от минус 3 km/h в полза на водача, МПС с рег. № ***** се движело с **установена наказуема скорост 88 км/ч и наказуемо превишение на скоростта от 38 км/час.** Нарушението е заснето с АТСС TFR1-M № **581.**

Противно на възраженията в жалбата, изложената в ЕФ фактическа обстановка се доказва от приложеното по административната преписка **статично изображение към клип №18951,** което съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е **годно доказателствено средство** за обстоятелствата свързани с упражнени с АТСС видеоконтрол.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че според чл. 189, ал.15 ЗДвП изготвеният снимков материал следва **в условията на**

алтернативност да „записва или заснема“ регистрационния номер на МПС, с което е извършено нарушението. В процесния случай са изпълнени и двете алтернативи, като от една страна на статичното изображение е заснет номера на МПС, а от друга страна той е разпознат и текстово посочен в графа „бележки“ на статичното изображение.

Налице е пълно съвпадение между номера посочен и разпознат на статичното изображение и този отразен в ЕФ, поради което не възниква абсолютно никакво съмнение, че нарушението е извършено именно с процесното МПС.

Правилно е приложен и чл. 16, ал.5 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., като при определяне на установената наказуема скорост е приспаднал толеранс от -3 км/час. В този смисъл следва да се съобрази, че съгласно представения по делото протокол за последваща проверка, допустимата грешка при отчитане на измерена скорост при пътни условия при скорост до 100 км/час е +/- 3 км/час.

Законосъобразни са и математическите изчисления при приспадане на толеранса. В статичното изображение е отбелязана измерена скорост 91 км/час. След приспадане на толеранса от 3 км/час се получава именно наказуемата скорост, посочена в ЕФ.

ПО ПАСИВНАТА ЛЕГИТИМАЦИЯ НА НАКАЗАНИЯ СУБЕКТ.

Противно на възраженията в жалбата, наказаният субект разполага с пасивна легитимация да понесе отговорност за извършеното нарушение.

В тази връзка следва да се съобрази, че в чл. 189, ал.4 ЗДвП е въведена презумптивна отговорност за собственика на МПС, който в общия случай следва да понесе отговорност за извършеното с притежаваното от него МПС нарушение на режима на скоростта. В този смисъл липсва изискване от заснетото с АТСС статично изображение или от видеоклипа да се установява действителния водач.

Така Решение № 1986/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав по а.н.д. № 1750 по описа на съда за 2021 година, Решение № 1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение

№ 1834 от 13.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1652 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1469/13 юли 2021 год. XIX състав на Административен съд Пловдив, к.а.н.дело № 1414 по описа за 2021 год., Решение № 510 от 09.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3291 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 338 от 15.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3044 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 233 от 04.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3229 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1767 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1694 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1992 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив, XXIV касационен състав, к.а.н.д. № 1727 по описа на съда за 2021 г.

Собственикът може да снесе отговорността от себе си по два алтернативни механизма. Първият е по реда на чл. 189, ал.5 ЗДвП, като за всяко отделно управление на МПС, с декларация посочи кое е действителното лице, което го е извършило, с прилагане на неговото СУМПС. В този случай издадения на собственика електронен фиш се анулира, като се издава нов на посоченото лице.

Вторият начин е чрез вписване в свидетелството за регистрация на МПС по реда на чл. 4, ал.3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. на Министъра на вътрешните работи на регистриран ползвател, в който случай на основание чл. 188 ЗДвП отговорност за извършеното нарушение носи именно ползвателя и ЕФ не се издава на регистрирания собственик, а направо на регистрирания ползвател, като той от своя страна също разполага с правомощието да посочи с декларация действителното лице, което е управлявало МПС, ако е било различно от него.

Така Решение № 1914 от 21.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1303 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1911 от 21.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1375 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1892 от 19.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1810 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 446 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3338 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2380 от 21.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2877 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 492 от 06.03.2019 г. по к. адм. н. д. № 24 / 2019 г. на

XXII състав на Административен съд – Пловдив.

В този смисъл са и най-актуалните Решение №650/14.4.2022г. на Административен Съд - Пловдив, XXVI състав по КАНД № 111 по описа за 2022 г. и Решение № 172 от 04.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3012 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, в които изрично е посочено, че чрез вписването на регистриран ползвател се постига ефекта на подаване на декларация по чл. 189, ал.5 ЗДвП, поради което ЕФ следва да се издаде направо на регистрирания ползвател, а не на собственика.

Точно така е процедирано и в процесния случай. Видно от справката за регистрация на МПС, собственик на последното е Уникредит лизинг ЕАД. В свидетелството за регистрация обаче е вписан регистриран ползвател – МИЗ ООД, като съгласно гореизложените принципни положения, именно то следва да отговаря за извършеното нарушение.

Съгласно чл. 188, ал.2 ЗДвП- в случай, че вписаният собственик или ползвател на МПС е юридическо лице, ЕФ се издава на неговият законен представител.

В смисъл, че правилото на чл. 188, ал.2 ЗДвП е приложимо и при вписан ползвател ЮЛ е Решение № 2563 от 21.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2953 / 2021 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив.

В процесния случай, от извършена служебна справка в публично достъпния Търговски регистър, се установява, че както към момента на извършване на нарушението, така и към настоящия момент МИЗ ООД има двама вписани управители, с начин на представляване заедно или поотделно- жалбоподателя ИВ. СП. Й. и З. Б. Й.

Съгласно трайната съдебна практика, когато ЮЛ има вписани двама или повече управители, те са равнопоставени, като ЕФ може да се издаде на всеки един от тях, като неговият път на защита е чрез подаване на декларация по смисъла на чл. 189, ал.5 ЗДвП и посочване на действителния водач на МПС, който може да бъде и другия управител.

Така Решение № 319 от 23.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3123 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 173 от 03.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3132 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2563 от 21.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2953 / 2021 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив,

Решение № 211 от 02.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3033 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 26 от 07.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 2749 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

В случая жалбоподателят, както вече се посочи, **е един от вписаните управители,** като същият **не е изложил твърдения и представил доказателства да се е възползвал от правото по чл. 189, ал.5 ЗДвП** да подаде декларация, ведно със СУМПС на действителния водач, поради което изцяло правилно и законосъобразно е ангажирана именно неговата отговорност за извършеното нарушение.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че изцяло коректна е и формулировката използвана в ЕФ- ИВ. СП. Й., като законен представител на фирма МИЗ ООД, ЕИК 115181290.

Така Решение № 425 /11 март 2022 год. на Пловдивски административен съд, XXIII касационен състав, КАНД № 43/ 2022, Решение № 1833 от 13.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1731 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив.

ПО ВЪПРОСА ЗА МЯСТОТО НА ИЗВЪРШВАНЕ НА НАРУШЕНИЕТО.

Изцяло неоснователно е възражението, че **мястото на извършване на нарушението не било установено.**

Както в ЕФ, така и в Протокола по чл. 10 от Наредбата изрично е вписан административен адрес: **гр. Раковски, ул. Шишманско шосе до № 9.**

Съгласно трайната съдебна практика обаче, независимо от вписания в ЕФ административен адрес, **мястото на извършване на нарушението се индивидуализира** по несъмнен и **обективно проверим** начин **чрез:**

- **представеното статично изображение на заснетото МПС, което** както вече се отбеляза, съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е годно доказателствено средство за обстоятелствата свързани с упражнението с АТСС видеоконтрол;

- **посочените в статичното изображение GPS координати.**

Така Решение № 1995 от 27.10.2021г.на Административен съд – Пловдив, XXI касационен състав, к.а.н.д. № 1530 по описа на съда за 2021 г., Решение № 2041 от 29.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1728 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1411 от 30.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1164 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

Действително, както от представените от жалбоподателя документи, така и от официалните писма изискани по служебна инициатива на съда от Община Раковски и от РПУ-Раковски се установява, че улица с официално название „Шишманско шосе“ не съществува.

От същите писма е видно обаче, че е налице поземлен имот № 62075.75.675, област Пловдив, община Раковски, град Раковски, вид собственост общинска публична, вид територия за транспорта, НТП за местен път, площ 39771 кв.м., стар номер 000675, съгласно Заповед за одобрение на КККР № РД-18-788/06.11.2019г. на ИД на АГКК, свързващ град Раковски и село Шишманци, който е известен сред гражданите на гр. Раковски именно под названието „Шишманско шосе“.

От писмото от АГКК-Пловдив се установява, че имотът попада извън границите на урбанизираната територия на гр.Раковски, което е изцяло логично, предвид предназначението му за общински път свързващ две отделни населени места.

Посоченото, обаче не означава автоматично, че за този имот (или за участък от него) не важи общото ограничение на скоростта 50 км/час за населено място, доколкото според правилата на ЗДВП (и по конкретно чл. 54 ППЗДВП)- приложимите ограничения на скоростта се определят не по това дали дадена точка попада в рамките на урбанизираната или неурбанизираната територия по смисъла на ЗУТ, а от разположението на точката спрямо табелите Д11 и Д12 за начало и край на населено място.

С оглед гореизложеното, спорните въпроси по делото се концентрират около няколко групи от обстоятелства:

-дали точното място на извършване и заснемане на нарушението попада в границите на населено място-гр.Раковски, тоест преди табелата за край на населено място Д12;

- дали точното място на извършване и заснемане на нарушението попада в границите на поземлен имот № 62075.75.675, популярен като „Шишманско шосе“;

- дали част от поземлен имот № 62075.75.675, популярен като „Шишманско шосе“ попада преди табелата Д12.

За отговор на тези въпроси са необходими специални знания, поради което с отменителното Решение на Административен съд Пловдив по **КАНД 3301/2021** са дадени задължителни указания за назначаване на съдебно техническа експертиза.

В същия смисъл са и указанията, дадени в най-актуалното **Решение № 708/20.04.2022г. на Административен съд – гр. Пловдив**, XXIV касационен състав по к.а.н.д. № 319 по описа на съда за 2022г. по идентичен казус.

С експертното заключение по назначената съдебно техническа експертиза е даден положителен отговор на всеки един от горепосочените въпроси:

- точното място на заснемане на нарушението попада в границите на гр. Раковски и то на около 170 метра преди табелата за край на населено място Д12;
- част от поземлен имот № 62075.75.675, популярен като „Шишманско шосе“ се намира преди табелата Д12, тоест в границите на град Раковски;
- мястото на заснемане на нарушението попада точно в тази част от поземлен имот № 62075.75.675, популярен като Шишманско шосе, която е преди табелата за край на населено място.

От гореизложеното следват няколко извода:

-противно на възраженията в жалбата, по делото е установено по несъмнен начин мястото на извършване на нарушението, като то е дефинитивно индивидуализирано чрез разположението на МПС на представеното статично разположение и посочените в него точни географски координати-NL: 42°15.5762, EL 24°56.4741, отразяващи местоположението на камерата;

-това място на извършване и заснемане на нарушението попада в границите на населено място, на 170 метра преди табелата Д12, което

означава, че противно на възражението в жалбата, за него важи общото ограничение на скоростта за населено място -50 км/час;

- това място на извършване и заснемане на нарушението попада в рамките на поземлен имот № 62075.75.675, вид собственост общинска публична, вид територия за транспорта, НТП за местен път, популярен като „Шишманско шосе“, тоест налице е пълно съответствие между фактическата обстановка изложена в ЕФ и тази, която се установява от доказателствата по делото.

Обстоятелството, че поземлен имот № 62075.75.675 е само популярен като „Шишманско шосе“, но това наименование не е официализирано, по никакъв начин не ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото:

- както вече се отбеляза, точното място на извършване на нарушението е кристално ясно, както за съда, така и за жалбоподателя, а освен това е и обективно проверимо предвид данните, черпени от представеното статично изображение, интерпретирани от кредитираната съдебно техническа експертиза;

-от назначената експертиза е видно, че в крайна сметка мястото на извършване и заснемане на нарушението действително попада в границите на поземлен имот № 62075.75.675, популярен като „Шишманско шосе“ и то в тази му част, която е преди табелата Д12;

-при извършена служебна справка в интернет се установява, че са налице множество фирми, които са с регистриран адрес гр. Раковски, ул. Шишманско шосе, макар това название да не е официално регистрирано в общината;

-самият жалбоподател изначално е бил наясно с точното място на извършване на нарушението, което е видно от текста на първоначалната жалба и допълнителните мотиви към нея, в които мястото на извършване на нарушението изобщо не е оспорено. Всъщност възраженията, че адрес „Шишманско шосе“ не съществува се появяват за първи път в касационната жалба след запознаване с решението и събраните доказателства по АНД 5645/2021г. по описа на единадесети състав на ПРС. Действително по това дело ЕФ е отменен, но е служебно известно, че това решение е постановено при съществена непълнота на доказателствата,

доколкото по него изобщо не е назначавана съдебно техническа експертиза, която да изследва точното място на заснемане на нарушението.

Следва да се отбележи, че при положение, че общинския път няма официално наименование, чрез посочването в ЕФ на названието, с което той е „популярен“, не само не се засягат правата на гражданите, а точно обратното- този начин на процедиране съответства в максимална степен на правото им на защита, доколкото популярното название „Шишманско шосе“ е много по ясно за наказаните субекти отколкото поземлен имот № 62075.75.675 със стар номер по кадастрална карта 000675.

Тук следва да се съобрази и трайната съдебна практика, според която съществени са само тези нарушения, които водят до невъзможност да се установи извършено ли е административно нарушение и кой е неговият автор. Същевременно само съществените нарушения, но не и тези, които нямат съществен характер, са основание за отмяна на НП/ЕФ. Така Постановление № 5 от 28.10.1968 г., ПЛЕНУМ НА ВС.

В случая, предвид всички гореизложени съображения, следва да се приеме, че дори и да е допуснат порок чрез посочване в ЕФ на административен адрес ул. „Шишманско шосе“, то този порок в никакъв случай не е съществен.

В тази връзка следва да се отчете и трайната съдебна практика, че когато деецът е наказан за нарушаване на общото ограничение на скоростта в населено място (а точно такъв е настоящия случай):

- известни неточности при посочване на административния адрес в ЕФ или

- разминавания между точния административен адрес и дадените географски координати

не представляват съществен порок на ЕФ, доколкото на територията на цялото населено място важи едно и също общо ограничение на скоростта (в случая 50 км/час) и в този смисъл точното място на заснемане на нарушението е без правно значение.

Така изрично Решение № 1898 от 27.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1522 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1109 от

29.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 718 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1945 от 29.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1795 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 658 от 08.04.2020 г. по к. адм. н. д. № 3825 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив.

Точния административен адрес хипотетично може да бъде от значение само при преценка дали не е нарушен принципа нон бис ин идем. В случая, обаче нито са изложени твърдения, нито са представени доказателства деецът да е наказан с друг ЕФ за извършено по същото време нарушение на режима на скоростта, поради което не може да се говори за каквото и да било накърняване на правото му на защита. Още повече, че точните географски координати на мястото на заснемане на нарушението представляват достатъчна гаранция, че деецът няма да бъде наказан два пъти за едно и също нещо.

Изцяло неоснователно е възражението от съдебните прения пред настоящия състав, че било ограничено правото на защита на наказания субект, доколкото статичното изображение с отразените географски координати не му било връчено, като приложение към ЕФ.

Статичното изображение е надлежно приложено по преписката и е било налично за запознаване от жалбоподателя в хода на три съдебни инстанции.

В тази връзка, следва да се съобрази, че съгласно чл. 7, ал.1 НПК съдебното производство е централната фаза в процеса, като в нея намират пълно проявление всички принципи на наказателния процес-публичност, устност, равнопоставеност на страните, състезателно начало, разкриване на обективната истина и тн.

В рамките на съдебната фаза защитата се е запознала със статичното изображение, като нещо повече то е било предмет на изследване от назначената Съдебно техническа експертиза, с която защитата също се е запознала, а освен това активно е участвала при нейното обсъждане в съдебно заседание.

По изложените съображения следва да се приеме, че правата на наказаното лице не са ограничени по никакъв начин чрез невръчване на статичното изображение.

В тази връзка следва на основание чл. 84 ЗАНН субсидиарно приложение да намери трайната практика на ВКС, базирана върху **преюдициално запитване до ЕСПЧ**, според която непредявяването на досъдебната фаза на дадени доказателства, не представлява съществено процесуално нарушение **щом те са надлежно предявени в централната съдебна фаза на процеса.**

Така Решение на Съда на Европейския съюз от 5 юни 2018 година , дело С-612/15 , Решение №244/05.02.2020 по дело №970/2019 ВКС , Решение № 131/ 05.05.2017 г., Второ наказателно отделение, К.Н.Д. 269/17 г. на ВКС , Решение № 247 от 04.08.2015 г. по н. д. № 542 / 2015 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение.

Не на последно място следва да се отбележи, че точното място на извършване на нарушението няма как да с провери без експертиза чрез **механично въвеждане на координатите в google maps или google earth**, доколкото:

-от една страна камерите и посочените програми **използват различни географски координатни системи**, а освен това

-не съществува гаранция, че картите в тези програми отразяват актуалното наличие на знаците Д11 и Д12.

Така Решение № 359/ 25. 02.2022г. на Административен съд Пловдив по к.а.н.д. № 3127/2021.

В процесния случай гаранция, че **табелата Д12 и към датата на нарушението (14.07.2020г) е имала същото разположение, като отразеното в СТЕ**, е пълното съответствие между заключението на експертизата и Протокола по чл. 10 от Наредбата, в който изрично е отбелязано, че **както мястото на контрол, така и мястото на заснемане на нарушението**, с отразените географски координати, **се намират в границите на гр. Раковски, тоест преди табелата Д12.**

Протоколът по чл. 10 от Наредбата е съставен **за използване АТСС на дата 14.07.2020г. и отразява фактическото положение именно към тази дата.**

Тук следва да се съобрази и трайната съдебна практика, според която Протоколът по чл. 10 от Наредбата представлява **официален свидетелстващ документ**, който **удостоверява** мястото, времето и **начина**

на извършване на видеоконтрола и спазването на нормативните и техническите изисквания за неговата законосъобразност.

Така Решение № 1995 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив, XXI касационен състав, к.а.н.д. № 1530 по описа на съда за 2021 г., Решение № 1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение № 15 от 05.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 2895 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, решение № 2049 от 13.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2089 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1945 от 29.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1795 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1349 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1314 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

По идентични съображения се явява неоснователен и доводът на защитата от откритото заседание пред настоящия състав, че точното разположение на цитираните в статичното изображение **GPS координати следвало да се установи чрез писма от Община Раковски.**

Както е изяснено и в задължителните указания на Административен съд Пловдив в отменителното решение по КАНД 3301/2021г., въпросът за **точното разположение на дадени GPS координати в пространството** и отношението им към други обекти **изисква както специални знания, така и специална геодезическа апаратура**, поради която причина по делото бе назначена съдебно техническа експертиза.

Един от поставените въпроси на експертизата бе именно да се определи точното разположение на посочените в статичното изображение географски координати, като експертизата мотивирано е отговорила на този въпрос, а именно че **точката, очертана от географски координати NL: 42°15.5762, EL 24°56.4741 се намира в границите на град Раковски**, като нещо повече, **тя е нанесена на приложената към експертизата мащабна скица.**

Доколкото нито съда, нито община Раковски разполагат с такива специални знания, отговор на този въпрос няма как да се получи чрез изискване на писма от Община Раковски. От друга страна, евентуално получени писма от общината, независимо в каква насока са те, доколкото

излизат извън удостоверителната ѝ компетентност:

- нито имат обвързващо значение за съда по въпроси, по които се изискват специални геодезически познания;

- нито могат по какъвто и да било начин да опровергават заключението на приетата съдебно техническа експертиза, която освен всичко друго, видно от мотивната ѝ част, е **изготвена и на база геодезическо заснемане на всеки един от обектите, предмет на поставените задачи.**

По всички гореизложени съображения:

- съдът от една страна, остави без уважение доказателственото искане за изискване от Община Раковски на допълнителни писма, които да установяват обстоятелства, предмет на изследване от експертизата,

- а от друга страна, намира за неоснователни опитите на защитата да компрометира заключението на СТЕ въз основа на информация, черпена от писмата от Община Раковски за обстоятелства, за които се изискват специални геодезически познания. Още повече, че вещото лице изрично потвърди в откритото заседание, че **данните от общината са неточни, касаят участък, намиращ се много по-насевер**, като единствено меродавни и правилни са данните получени от кадастъра.

Тук следва да се съобрази, че както в процеса по НПК, така и в процеса по ЗАНН, съдът **не е длъжен да събира абсолютно всички възможни доказателства, а само тези които са необходими и достатъчни за установяване по несъмнен начин обстоятелствата включени в предмета на доказване.**

Така Решение №51/10.06.2020 по дело №1189/2019 на ВКС, Решение № 294 от 16.06.2011 г. по нак. д. № 1607/2011 г. на Върховен касационен съд, Решение № 353 от 06.10.2009 г. по к.н.д. № 303/2009 г. на ВКС, Решение № 405 от 19.11.2009 г. по нак. д. № 425/2009 г. на Върховен касационен съд, Решение № 104 от 16.09.2019 г. по н. д. № 387 / 2019 г. на Върховен касационен съд, Решение № 115 от 19.05.2017 г. по н. д. № 226 / 2017 г. на Върховен касационен съд, Решение № 368 от 24.10.2014 г. по нак. д. № 1109/2014 г. на Върховен касационен съд, Решение № 201 от 20.04.2012 г. по нак. д. № 432/2012 г. на Върховен касационен съд, Решение № 75 от 21.02.2011 г. по нак. д. № 733/2010 г. на Върховен касационен съд, Решение № 11 от 22.01.2016 г. по н. д. № 978 / 2015 г. на Върховен касационен съд,

Решение № 378 от 04.12.2013 г. по нак. д. № 1473 / 2013 г. на Върховен касационен съд.

Процесният случай е типичен пример, когато за установяване на обстоятелството, сочено от защитата, не се явява необходимо събиране на други писмени доказателства, доколкото за това обстоятелство са необходими специални знания и то е било предмет на изследване от АТЕ.

ПО ВЪЗРАЖЕНИЯТА ВЪВ ВРЪЗКА С ОБОСНОВАНОСТТА НА ИЗГОТВЕНАТА СЪДЕБНО ТЕХНИЧЕСКА ЕКСПЕРТИЗА.

Според настоящия състав възраженията за необоснованост на изготвената съдебно техническа експертиза са изцяло неоснователни.

Заклучението е обосновано, мотивирано и кореспондиращо на целия събран по делото доказателствен материал, поради което се кредитира от съда.

Нещо повече **експертизата е онагледена с мащабна скица**, в която, **след извършено геодезическо заснемане и отчитане на GPS координати чрез специализирана апаратура**, надлежно са нанесени:

- мястото на разполагане на АТСС, индивидуализирано чрез посочените в статичното изображение географски координати;

- мястото на разполагане на лекия автомобил на нарушителя, който е в границите на населеното място и в рамките на поземлен имот 62075.75.675 и на около 170 метра преди табелата Д12;

- точното място на разположение на табелата Д12.

Аргумент за кредитиране на заключението на СТЕ е и **убедителната му защита в съдебно заседание**, като вещото лице мотивирано отговори на всеки един от въпросите, поставени от защитника и **обоснова критериите, по които е изготвена мащабната скица и разположението на всяка една от точките по нея.**

В тази връзка следва да се направи **разграничение между място на разполагане на камерата и място на заснемане на нарушението**, като то може да е различно, в зависимост от обхвата /обсега/ на действие на камерата.

Същевременно меродавно за отговорността на деца е мястото на заснемане на нарушението, като трайната практика е последователна в разбирането, че е възможно камерата да е поставена дори извън границите на населено място, а водачът да отговаря за нарушаване на общото ограничение на скоростта в населено място, щом обхватът на действие на камерата е бил настроен така, че тя да заснема само участъка на пътя след табела Д11.

Така Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

В процесния случай, обаче експертизата е категорична, че както камерата, така и мястото на извършаване и заснемане на нарушението са разположени в рамките на град Раковски.

Обстоятелството, че АТСС е било разположено на ул. Завет, по никакъв начин не променя мястото на извършване на самото нарушение, за което вещото лице е категорично, че е в рамките на поземлен имот № 62075.75.675, известен като Шишманско шосе и на около 170 метра преди табелата Д12, тоест преди края на населеното място.

Изцяло неоснователно е възражението на защитата, че точното място на извършване на нарушението оставало неизяснено по несъмнен начин от изготвената експертиза.

Вещото лице изрично е посочило в съобразителната част на експертизата, а и убедително поясни в откритото заседание, че точното място на разположение на МПС на мащабната скица е определено въз основа на данните от представеното статично изображение, видно от което МПС се намира до оградата на налична на пътя електро подстанция. На следващо място вещото лице потвърди, че в изпълнение на поставените задачи:

- е извършила на място оглед на всички обекти от наличната инфраструктура;

- разпознала е електро подстанцията, която се вижда да снимката на МПС;

- определила е точното местоположение на МПС, включително и като е отчела хвърляната от сградите на подстанцията сянка и като е

съобразила, че останалите налични сгради от една страна са далече, а от друга страна не изглеждат по начина показан на снимката;

- **заснела е геодезически електро подстанцията,** до която е разположен автомобил и нейните географски координати;

като именно по този начин е определила точното разположение на МПС.

Използваната комбинация от способности, включваща личен **оглед от вещото лице, съчетан с поредица от специализирани геодезически заснемания,** не оставя у настоящия състав каквото и да било съмнение относно точното разположение на автомобила.

Още повече, че всички уточнения на вещото лице намират пълно потвърждение, както в приложеното по делото статично изображение, така и в изготвената мащабна скица.

Не на последно място следва да се отбележи, че доводите на защитата, ч е **снимката на статичното изображение била тъмна и неясна** и не позволявала категорични изводи за точното разположение на МПС, не държат сметка за **изисканото по служебна инициатива на съда цветно статично изображение, с перфектна резолюция,** находящо се в папката на АНД 5709/2021, на л. 28, което е съобразено от вещото лице.

ПО УСЛОВИЯТА ЗА ЗАКОНОСЪОБРАЗНО ИЗПОЛЗВАНЕ НА АТСС.

Противно на възраженията в жалбата са налице всички кумулативно предвидени в Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. **в редакцията към датата на извършване на нарушението** / след изм. и доп. с ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г/ изисквания за законосъобразност на използването на стационарно техническо средство за видеоконтрол:

-нарушението е установено с автоматизирано техническо средство **TFR1-M**, представляващо мобилна система за видеоконтрол, като **противно на изложеното в жалбата,** както в ЕФ, така и в протокола по чл. 10 от Наредбата **са посочени не само модела на АТСС, а именно TFR1-M, но и неговия фабричен номер 581;**

- техническото средство е от одобрен тип, което е видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Действително срокът за одобрен тип е изтекъл на дата 24.02.2020г. В случая обаче следва да намери приложение чл.30 ал.5 от Закона за измерванията/ЗИ/, според който **"Когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип"**. По делото е приложен протокол за последваща проверка № 2-32-20, видно от който **дори след изтичане на одобрения тип, процесното АТСС продължава да му съответства**, поради което законовото изискване следва да се счита за спазено.

Така изрично Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 1765 от 04.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1371 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 994 от 18.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 525 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив Решение № 616 от 29.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3167 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 395 от 19.2.2021г. по Наказателно дело 3104/2020 Административен съд – Пловдив, Решение № 338 от 15.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3044 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 252 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3019 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 474 от 05.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3287 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив Решение № 532 от 12.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3362 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив.

- техническото средство е **вписано в регистъра на българския институт по метрология под номер 4835**, видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване;

-техническото средство е **преминало през надлежна метрологична проверка**, което се установява от приетия като доказателство по делото Протокол от проверка № 6-32-20. Във връзка с последващата проверка е спазено и изискването тя да е извършена **в оторизирана лаборатория**, доколкото **надлежното оправомощаване на Лабораторията на МВР е публично достъпно** на сайта на ДАМТН /чрез публикувания Списък на лица, оправомощени за проверка на средства на измерване и на компоненти и допълнителни устройства към тях/, като в т.11 от списъка фигурира именно

Лаборатория към ГД "Национална полиция", където изрично е вписан за предмет и последващи проверки на посочения тип радарен скоростомер.

В този изричен смисъл Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 658 от 08.04.2020 г. по к. адм. н. д. № 3825 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 680 от 06.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 208 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

-надлежно съставен и попълнен **е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., който противно на възраженията в жалбата съдържа всички изискуеми реквизити**, включително и номер на първо и последно статично изображение, които липсват по други дела, като е налице пълно съответствие между посочените в протокола статични изображения и представеното по делото.

Неоснователно е възражението, че в Протокола по чл. 10 **липсвала дата на издаването му**. В тази връзка следва да се съобрази, че **Протокола по чл. 10, подобно на самия ЕФ се издава по образец**, който в случая е спазен. Надлежно са попълнени- дата на използване на АТСС и съставяне на протокола-14.07.2020г., дата на приемане на протокола -14.07.2020г., дата на проверка на протокола-15.07.2020г. и дата на регистрация на протокола в регистрира на КАТ под рег.№ 329р-769п, поради което не възникват абсолютно никакви съмнения досежно неговата автентичност.

Така Решение № 356/ 25. 02.2022г. на Административен съд Пловдив по к.а.н.д. № 3193/2021, Решение № 528 от 12.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 2990 / 2020 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2255 от 08.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2647 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2260 от 08.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2560 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2354 от 17.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2487 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив

Във връзка с нарочното възражение на защитата, следва да се отбележи, че към датата на извършване на нарушението, след предприетите нарочни законодателни изменения (ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г., вече е **отпаднало изискването мястото на контрол да се обозначава със знак Е24 и в**

средствата за масова информация, поради което същите не представляват изискване за законосъобразно използване на АТСС.

Така Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, ХХІ състав, КАНД 2869/2021, Решение № 396 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3309 / 2021 г. на ХХ състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 392 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3200 / 2021 г. на ХХ състав на Административен съд - Пловдив Решение № 822 от 19.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 188 / 2021 г. на ХХІІ състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 198 от 01.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3168 / 2020 г. на ХХІІ състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1733 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1423 / 2020 г. на ХХ състав на Административен съд - Пловдив Решение № 2041 от 12.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2272 / 2020 г. на ХХVІ състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1495 от 10.08.2020 г. по к. адм. н. д. № 1330 / 2020 г. на ХІХ състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1493 от 10.08.2020 г. по к. адм. н. д. № 1440 / 2020 г. на ХІХ състав на Административен съд – Пловдив.

Отново във връзка с изричните възражения в жалбата за неспазване на реда на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. следва да се посочи, съгласно легалната дефиниция за АТСС, дадена в параграф 65 от ДР на ЗДвП, "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;

б) мобилни - **прикрепени към превозно средство** или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Тоест налице са два отделни вида АТСС: 1) стационарни; и 2) мобилни. Мобилните АТСС от своя страна също биват два подвида: 2.1) **мобилни-прикрепени към превозно средство** и 2.2) мобилни-временно разположени на участък от пътя (преносими, тип триножник).

Според изричната норма на чл. 10, ал.3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г **изискването за прилагане на снимка на АТСС** важи само

за тези от типа мобилни преносими (триножници), но не и за тези от типа мобилни-прикрепени към превозно средство, каквото е процесното (TFR 1-M).

Така Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 321 от 23.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3084 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2041 от 29.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1728 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1868 от 15.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1693 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1765 от 04.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1371 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1642 от 03.08.2021 г. по к. адм. н. д. № 1508 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1425 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1198 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1308 от 24.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1241 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 732 от 09.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 314 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1346 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1438 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1014 от 20.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 324 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 994 от 18.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 525 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

Още повече, че в процесния случай снимка на АТСС реално е изготвена (като е заснет патрулния автомобил, в който е разположена камерата), тоест направено е нещо в повече от изискването на закона.

Следва да се съобрази и трайната съдебна практика, според която дори при триножниците, при които представянето на снимка на АТСС е задължително, пропускът да се изготви такава би било нарушение на чл. 10, ал.3 от Наредбата, но нарушението няма да е съществено, доколкото, както вече се отбеляза, мястото на контрол и използването на АТСС съгласно нормативните и техническите изисквания се установява от отбелязванията в Протокола по чл. 10 от Наредбата и от посочените в статичното изображение географски координати.

В този изричен смисъл Решение № 2219/ 19.11.2021 год.на

Административен съд - Пловдив, XXII състав, КАНД № 2161/ 2021 год., Решение №2081/5.11.2021г. на Административен съд Пловдив, КАНД № 1974/2021, Решение № 1995 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив , XXI касационен състав, к.а.н.д. № 1530 по описа на съда за 2021 г., Решение № 1158 от 08.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 731 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив , Решение № 696 от 08.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 3301 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 680 от 06.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 208 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 822 от 19.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 188 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1036 от 19.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 1090 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 446 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3338 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН.

При спазване на изискванията за законосъобразно използване на АТСС, правилно е приложен и материалния закон. Деецът е **нарушил общото ограничение на скоростта в населено място- 50 км/час**, което законосъобразно е възведено като нарушение по чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Действително от доказателствата по делото се установява, че **пътен знак В26 няма поставен**, но при нарушение, изразяващо се в общото ограничение на скоростта, **такъв не е и необходим.**

Така Решение № 1582 от 28.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1183 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1433 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1292 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 983 от 17.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 735 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив.

Приложена е и коректната санкционна норма-чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП, доколкото превишение от **38 км/час** в градски условия попада именно в приложното поле на тази норма, като наложената санкция кореспондира с законоустановения размер.

Противно на възраженията в жалбата подробно са описани обективните признаци на нарушението, съгласно правните норми, за което е санкциониран дееца- чл. 21, ал.1 ЗДвП, вр. чл. 182 ЗДвП, от които е видно, че **съставомерната форма на изпълнителното деяние е превишаване на пределно допустимата скорост на движение**, въведена с пътен знак В26.

Всички относими признаци към посоченото изпълнително деяние са надлежно описани в ЕФ- разрешена скорост, наказуема скорост (получена като от установената скорост на снимковия материал е приспаднат законоустановения толеранс), наказуемо превишение, рег.№ на МПС, с което е допуснато нарушението, регистриран ползвател на МПС.

В този изричен смисъл Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 791 от 16.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 467 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 791 от 16.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 467 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

ПО ОСТАНАЛИТЕ ВЪЗРАЖЕНИЯ НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ

1/ Изцяло неоснователно е възражението досежно **начина на връчване на ЕФ**, доколкото това обстоятелство е относимо единствено към спазване срока за обжалване, но не и към законосъобразността на ЕФ. В случая жалбата е счетена за процесуално допустима и е разгледана по същество, поради което в максимална степен са охранени правата на наказаното лице.

Така изрично Решение № 1988 от 27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав по к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение № 974 от 14.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 530 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1760 от 04.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1637 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

2/ Изцяло неоснователни са възраженията във връзка с **непосочване в ЕФ на реда и срока за обжалването му**, доколкото съгласно трайната съдебна практика това обстоятелство, подобно на начина на връчване на ЕФ, е изцяло неотносимо към неговата материална или процесуална законосъобразност, **а има значение само за преценката дали е спазена срочността на жалбата**. В процесния случай жалбата е счетена за

процесуално допустима и е разгледана по същество, поради което не може да се говори за каквото и да било ограничаване правото на защита на наказаното лице.

Така изрично Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

3/ Изцяло неоснователно е възражението, че по делото било налице разминаване в начина на обозначаване на АТСС. Както в ЕФ, така и в протокола за последваща проверка и в Протокола по чл. 10 е надлежно вписан модела на АТСС и неговия фабричен номер - **TFR1-M № 581**. Може би объркването на жалбоподателя произтича от обстоятелството, че освен модел и фабричен номер, **АТСС има и номер на одобрен тип – 4835**, който също е надлежно отбелязан, както в удостоверението за одобрен тип, така и в протокола за последваща проверка.

4/ Неоснователно е възражението на жалбоподателя свързано с реквизитите на ЕФ- непосочване на име и длъжност на актосъставителя, дата на издаване, подпис.

В тази връзка следва да се съобразят задължителните указания, дадени с ТР 1/2014г. на ВАС, в което е изяснено, че **електронния фиш се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие** (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), **но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване**. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. **Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, които в случая са налице.**

ЕФ се издава по бланка-образец, като в процесния случай той стриктно е спазен. Нито в чл. 189, ал.4 ЗДвП, нито в бланката образец са предвидени като **реквизити: дата на издаване на ЕФ**, име и длъжност на съставилото го лице, подпис, поради което не може да се говори за каквото и да било процесуално нарушение.

Така изрично Решение № 2160 /12.11.2021 год. на Административен съд – Пловдив, XXVI касационен състав,КАНД № 2286 /2021 г., Решение №

2139/12.11.2021 год. на Административен съд – Пловдив, XX касационен състав по КАНД № 2173/2021, Решение № 994 от 18.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 525 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 987 от 14.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 608 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 342 от 16.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2740 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2259 от 08.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2438 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2449 от 26.11.2019 г. по к. адм. н. д. № 3366 / 2019 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив.

5/ Изцяло неоснователно е възражението във връзка с издаването на ЕФ чрез използване на мобилно АТСС и без да е спазено изискването за отсъствие на контролен орган и нарушител, доколкото изложените от защитата доводи не държат сметка за последващите ТР 1/2014 на ВАС законодателни изменения.

След приемането на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., забраната за издаване на ЕФ въз основа на заснемане с мобилни камери е отпаднала, доколкото подробно и изчерпателно е уреден на нормативно равнище редът и условията за използването им, като в този смисъл посоченото Тълкувателно решение на ВАС в тази част е изгубило актуалност.

Нещо повече след нарочните изменения в чл. 189, ал.4 ЗДвП с ДВ бр. 54 от 2017г. изискването за отсъствие на контролен орган и нарушител се отнася само за самото издаване ЕФ, но и за процеса на извършване и установяване на нарушението, доколкото правна конструкция, при която нарушителят не участва в дейността по извършване и установяване на нарушението е юридически нон сенс.

Така изрично Решение № 2186 от 16.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2039 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2160 /12.11.2021 год. на Административен съд – Пловдив, XXVI касационен състав,КАНД № 2286 /2021, Решение № 1938 от 22.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1493 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1307 от 23.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1211 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1314 от 25.06.2021 г. по к. адм.

н. д. № 1041 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 476 от 05.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 44 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 445 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3333 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1059 от 21.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 737 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1098 от 01.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 2507 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1308/ 24.06.2021 год. по дело № 1241 по описа на съда за 2021 г. на Административен съд-Пловдив, Решение № 755 от 12.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 396 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 510 от 09.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3291 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 939 от 12.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 405 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1425 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1198 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

Поради изложеното **законосъобразността на Еф не се опорочава от обстоятелството, че АТСС е поставено в работен режим с участието на човешки фактор.**

Ролята на човешкия фактор е само да се постави в действие мобилната камера, като след това **процеса по отчитане и заснемане на нарушението и разпознаване на заснетия номер е изцяло автоматизиран,** поради което се явяват изцяло ирелевантни за законосъобразността на ЕФ – личността на полицейския служител, който е поставил камерата в действие, неговата квалификация и компетентност.

Така Решение № 1516 от 16.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1297 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1938 от 22.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1493 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1425 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1198 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1767 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1694 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1685 от 05.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1698 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд –

Пловдив, Решение № 342 от 16.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2740 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 338 от 15.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3044 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 250 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2891 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив

Към момента, съгласно изричните разпоредби на чл. 11, ал.2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. и чл. 189, ал.4 ЗДвП **издаването на ЕФ е забранено само в две хипотези:**

-ако за даденото нарушение освен глоба е **предвидено и кумулативно наказание лишаване от правоуправление** (какъвто процесния случай не е)- чл. 189, ал.4 ЗДвП;

-при осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение. От систематичното тълкуване на чл. 11, ал. 2 и 11, ал.3 от Наредбата следва, че тази хипотеза обхваща случаите, когато мобилното средство за контрол се намира в патрулен автомобил или мотоциклет, **като самите патрулен автомобил или мотоциклет се намират в движение.** Този извод следва от изискването на чл. 11, ал.3 от Наредбата в този случай върху заснетите изображения освен данните за извършеното нарушение **да се отразяват и данните за скоростта на служебния автомобил или мотоциклет.**

От доказателствата по делото се установява, че хипотезата на чл. 11, ал.2 от Наредбата е **изцяло неотнوسима към конкретния случай.** На първо място в Протокола по чл. 10 от Наредбата за използване на АТСС изрично е отразено, че **режима на измерване е бил стационарен, а не „в движение“ по смисъла на чл. 11, ал.2 от Наредбата.** Абсолютно същото се установява и от приложената снимка на АТСС, видно от която **патрулният автомобил, в който е разположено АТСС се намира в режим на покой.**

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че при положение, че **режима на измерване е бил стационарен,** в протокола по чл. 10 не е следвало да се попълват полетата за начало и край на контролирания участък, които се попълват само при режим Д (в движение). Доколкото обаче попълването на тези полета е нещо в повече от законовото изискване, тяхното съдържание е неотносимо към законосъобразността на ЕФ.

Във връзка с всички гореизложени възражения на жалбоподателя следва да се отбележи и че с отменителното решение на Административен съд Пловдив по КАНД 3301/2021 те са обсъдени и са счетени за неоснователни, като делото е върнато за ново разглеждане от районния съд, само във връзка с изследване на мястото на извършване на нарушението.

6/Неоснователно е възражението, отправено в съдебните прения, че било накърнено правото на защита на наказания субект поради обстоятелството, че въззиваемата страна не се явявала, не проявявала процесуална активност, а съдът бил този, който събирал обвинителните доказателства.

Този начин на процедиране на настоящия състав е в изпълнение на законовите му задължения произтичащи от принципите за:

-разкриване на обективната истина /чл. 13 НПК/;

-служебно начало в наказателния процес и вземане на решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на относимите обстоятелства /чл. 14 НПК и чл. 107, ал.2 НПК/.

Не почиват на действителността доводите, че съществували задължителни указания на Върховен съд, които забранявали на съдилищата сами да доказват обвинителната теза. Такива указания няма как да съществуват, доколкото биха влезли във флагрантно противоречие с разпоредбата на чл. 107, ал.3 НПК, според която:

„Съдът и органите на досъдебното производство събират и проверяват както доказателствата, които разобличават обвиняемия или отегчават неговата отговорност, така и доказателствата, които оправдават обвиняемия или смекчават отговорността му.“

Още повече, че на настоящия състав са служебно известни задължителните указания на т.5 от Постановление № 2 от 15.XII.1978 г. по н. д. № 2/78 г., Пленум на ВС, посветено на делата по ЗАНН, според които съдът е длъжен да проявява служебна инициатива при формиране на изводите се за законосъобразност или незаконосъобразност на НП.

Поради неоснователността на всички възражения на жалбоподателя, ЕФ

следва да се потвърди.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора на основание чл. 63д ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП право на разноси има въззиваемата страна. Съдът като съобрази предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност, както и **начинът на участие на въззиваемата страна чрез писмено становище**, намира, че справедливият размер, който следва да се присъди **за всяка една инстанция**, възлиза на **80 лв. за инстанция** или общо 240 лева по АНД 5708/2021 по описа на ПРС, КАНД 3301/2021 по описа на ПАДМС и АНД 1129/2022 по описа на ПРС.

Неоснователно е възражението, че въззиваемата страна реално не се била защитавала по делото. Противно на твърденията на защитника, по делото са налице **подробни писмени становища, изготвени от оправомощен юрисконсулт**.

Следва да се отбележи, че **въззиваемата страна не е длъжна да се явява лично в съдебно заседание**, като прилагането на писмено становище също представлява надлежно участие.

Така Решение № 384 /9.3.2022г. на Административен съд Пловдив, КАНД № 52/ 2022 г.

В случая начина на участие на въззиваемата страна се съобразява от съда чрез размера на присъжданото за всяка инстанция възнаграждение, а именно **в рамките на законоустановения минимум от 80 лв. при възможност възнаграждението да бъде по 150 лева на инстанция**.

Констатира се също така, че на съдебна фаза са сторени разноси в размер на **380 лв.**, за възнаграждение на вещото лице по изготвената съдебно техническа експертиза.

Предвид изхода от правния спор, на основание т.2.а от **Тълкувателно решение № 3 от 8.IV.1985 г. по н. д. № 98/84 г., ОСНК**, същите следва да се възложат върху жалбоподателя.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, I н. с.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К, № № **4041886**, издаден от ОДМВР- ПЛОВДИВ, с който на **ИВ. СП. Й.** е наложена глоба в размер на **400** лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА ИВ. СП. Й., ЕГН ***** да заплати в полза на ОДМВР- Пловдив сумата от **240** лева, представляваща съдебни разноси по АНД 5708/2021 по описа на ПРС, КАНД 3301/2021 по описа на ПАДМС и АНД 1129/2022 по описа на ПРС.

ОСЪЖДА ИВ. СП. Й., ЕГН ***** да заплати по сметка на РС- Пловдив, в полза на бюджета на съдебната власт сумата от **380 лева**, представляваща разноси по делото за изготвена съдебно техническа експертиза.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____